

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/329/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816211280
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816211280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., F. nad N. XXX, zastúpeného P. kanceláriou Q.. V. M., so sídlom W., Q. XXX, proti žalovanému Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. 308, zastúpenému Q.. M. V., advokátom so sídlom D., V. P. C. XX, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. mája 2017 č.k. 12C/143/2016-73, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. F. nad N. a to parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 520 m², parcela č. XXX/X - záhrady o výmere 142 m², stavba so súpisným číslom XXX postavená na parcele č. XXX/X - rodinný dom, evidované v katastri nehnuteľnosti na Okresnom úrade W., odbore katastrálnom, na liste vlastníctva č. XXX, nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. Vo výroku II. rozhodol, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzal zo zistenia, že dňa 24.02.2012 bola medzi žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva k spoluvlastníckemu podielu vo výške 1 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. F. nad N., uvádzaných vyššie. Záložné právo je evidované v časti „C“ listu vlastníctva č. XXX v nasledovnom znení: „na parc. XXX/X, XXX/X a č.s. XXX na p.č. XXX/X - podiel vlast. pod B 4: Záložné právo v prospech S. Q. (23.7.1955) na základe zmluvy o zriadení záložného práva V XXX/XX - v.z. XX/XX - M Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. nad N. ku dňu 17.8.2016, ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností je zapísaná K. A. (druhý spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v 1 nadobudla titulom Kúpnej zmluvy V 74/14 - VZ 18/14. Ako ťarcha je pod poradovým č. 4 časti „C“ vyznačená ťarcha - záložné právo v prospech S. Q. na základe zmluvy o zriadení záložného práva V XXX/XXXX - v.z. 27/12 - VZ XX/XX na parc. č. XXX/X, XXX/X a č.s. XXX na parc. č. XXX/X - podiel vlastníka pod A Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žalobný návrh žalobcu nie je dôvodný. Predmetná žaloba je žalobou určovacou podľa § 137 písm. c) CSP. Základnou podmienkou dôvodnosti určovacej žaloby podľa tohto ustanovenia CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Preto za situácie, že žalobca v súčasnosti nie je ani len podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na tejto

určovacej žalobe. Žalobca v konaní naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe zdôvodňoval tým, že je tu stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je spôsobilý odstrániť len právoplatné súdne rozhodnutie, pretože existencia záložného práva k nehnuteľnostiam dáva právo žalovanému toto záložné právo vykonať a následne vznikne regresný nárok vlastníka nehnuteľnosti voči žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože by plnila za žalobcu tretia osoba, keď podľa práva by mal plniť žalobca. Záložné právo v zmysle § 151a Občianskeho zákonníka slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. V danom prípade predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. F. nad N., ktoré však už v čase podania žalobného návrhu neboli ani v podielovom spoluvlastníctve žalobcu. Záložné právo má povahu akcesority a ako také prechádza s vlastníctvom nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. nad N. bývalá manželka žalobcu, K. A.. Pokiaľ kúpnu zmluvou zo dňa 23.12.2013 nadobudla do vlastníctva aj spoluvlastnícky podiel žalobcu, ktorý bol zaťažený záložným právom k predmetnému podielu nehnuteľností, tejto skutočnosti si musela byť dobre vedomá, a táto skutočnosť aj v kúpnej zmluve bola zrejme zohľadnená a je preto vylúčené, aby si p. A. v budúcnosti, tak ako to tvrdil žalobca, mohla uplatniť voči žalobcovi akýkoľvek nárok súvisiaci so zaťažením predmetného podielu predmetných nehnuteľností. Navyše, pretože záložné právo k nehnuteľnosti má akcesorickú povahu vo vzťahu k vlastníckemu právu k nehnuteľnosti, žalobca v čase podania žaloby a ani ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku nielenže nemal naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, ale v spore nebol (ako nevlastník predmetných nehnuteľností) ani aktívne vecne legitimovaný subjektom. Súd majúc za to, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom a že teda na tejto určovacej žalobe nie je na strane žalobcu naliehavý právny záujem, žalobný návrh žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady rov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel. Dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, čím sú dané odvolacie dôvody podľa ust. §365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Uviedol, že v súdnej praxi je ustálená právna argumentácia, z ktorej vyplýva regresný nárok záložcu voči dlžníkovi v prípade, ak osoba záložcu nie je totožná s osobou dlžníka, keď záložca formou záložného práva poskytol tretej osobe zabezpečenie splnenia záväzku voči veriteľovi. Zo skutkového stavu vyplýva, že žalovaný svoju pohľadávku voči žalobcovi môže uspokojiť z majetku patriaceho do výlučného vlastníctva tretej osoby (pani K. A.), pričom v zmysle judikatúry súdu, výkonom záložného práva vzniká záložcovi voči záložnému dlžníkovi, teda voči žalobcovi v tomto konaní regresný nárok, ktorý je potrebné posudzovať analogicky podľa ust. § 550 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zákonnú cesiu pri ručení. Záložca je v podstate vecným ručiteľom a nakoľko Občiansky zákonník neobsahuje spôsob vyrovnania vzťahu medzi záložcom a dlžníkom, v prípade realizácie záložného práva záložným veriteľom, vtedy podľa ust. § 853 Občianskeho zákonníka je možné použitie analógie legis a záložca môže požadovať od dlžníka náhradu za poskytnuté plnenie veriteľovi podľa § 550 Občianskeho zákonníka, nakoľko predmetné ustanovenie upravuje tzv. zákonnú cesiu pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi na ručiteľa a je obsahom a účelom tomuto právnenému vzťahu najbližšie. Je preto nepochybné, že tu vznikne v prípade výkonu záložného práva regresný nárok tretej osoby proti žalobcovi, nakoľko by záväzok záložcu uspokojila tretia osoba. Právne bezvýznamná je aj skutočnosť, že tretia osoba, a to vlastníka nehnuteľností - K. A. mala vedomosť o existencii záložného práva a to pri prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na nehnuteľnostiach od žalobcu na pani K. A., nakoľko táto skutočnosť ju nezbavuje práva domáhať sa prípadného regresného nároku v prípade, ak by z jej majetku bola uspokojená pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o platný právny úkon alebo nie. K. A. má aj po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu zaťaženého záložným právom zachovaný regresný nárok voči žalobcovi v prípade výkonu záložného práva a preto je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení zo strany žalobcu, ktorý je aj aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Poukázal na to, že podľa záložnej zmluvy žalovaný sám uviedol termín splatenia údajnej pôžičky do 30.06.2012, a teda výkon záložného práva mohol začať dňa 01.07.2012. Žalovaný však vo všeobecnej premlčacej lehote troch rokov, t.j. do

01.07.2015 záložné právo nevykonal, a ani len nezačal s jeho výkonom a teda žalobca dôvodne vzniesol námietku premlčania záložného práva a oprávnené sa žalobou domáha určenia, že nehnuteľností nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. Žalobca ďalej dôvodil, že záložná zmluva je absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že záložná zmluva mala slúžiť na zabezpečenie údajnej pôžičky poskytnutej žalovaným žalobcovi vo výške 5.000,- eur. V skutočnosti však k poskytnutiu takejto pôžičky nedošlo a záložná zmluva v časti vymedzenia zabezpečeného záväzku nie je v súlade so skutočným stavom. Záložná zmluva má akcesorickú povahu, a teda ak neexistuje platný záväzok (zmluva o pôžičke), tak nemôže samostatne platne existovať ani záložná zmluva. Pokiaľ žalovaný zaplatí sumu 1.408,75 eur súdnemu exekútorovi Q.. T. V., z tohto titulu mu mohol vzniknúť voči nemu len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak nie plnenie zo zmluvy o pôžičke. Ďalej poukázal na to, že záložná zmluva bola v katastrálnom konaní zo strany žalovaného dopĺňaná bez jeho vedomia a v tejto súvislosti je potrebné posúdiť opravu a doplnenie záložnej zmluvy ako neplatné, nakoľko nespĺňa všetky náležitosti platného a perfektného právneho úkonu. Uplatnil si náhradu trov konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti správne vyhodnotil, v dôsledku čoho dospel nepochybné aj k správny právny záverom.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že žalobca nepreukázal podľa ust. § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľností nie sú zaťažené záložným právom. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a záujmov. Preto za situácie, že žalobca v súčasnosti nie je ani len podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe. Záložné právo v zmysle § 151a Občianskeho zákonníka slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. V danom prípade predmetom záložného práva boli nehnuteľností zapísané na LV č. XXX k.ú. F. nad N., ktoré však už v čase podania žalobného návrhu neboli ani v podielom spoluvlastníctve žalobcu. Záložné právo má povahu akcesority a ako také prechádza z vlastníctvom nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v čase vyhlásenia rozhodnutia bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností bývalá manželka žalobcu K. A.. Pokiaľ kúpnu zmluvou zo dňa 23.12.2013 nadobudla do vlastníctva aj spoluvlastnícky podiel žalobcu, ktorý bol zaťažený záložným právom k predmetnému podielu nehnuteľností, tejto skutočnosti si musela byť dobre vedomá a táto skutočnosť aj v kúpnej zmluve bola zrejme zohľadnená a je preto vylúčené, aby si pani A. v súčasnosti mohla uplatniť voči žalobcovi akýkoľvek nárok súvisiaci so zaťažením predmetného podielu predmetných nehnuteľností. Navyše, pretože záložné právo k nehnuteľnosti má akcesorickú povahu vo vzťahu k vlastníckemu právu k nehnuteľností, žalobca v čase podania žaloby, a ani ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, nielenže nemal naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľností nie sú zaťažené záložným právom, ale v spore nebol ako nevlastník predmetných nehnuteľností ani aktívne vecne legitimovaným subjektom. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu zamietol.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

7. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimácie v konaní.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci rozhodujúcou otázkou pri posudzovaní opodstatnenosti určovacej žaloby bola otázka vecnej legitímácie konkrétne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna zo strán civilného sporového konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný). Ak žalobca v podanej žalobe žiada určiť, že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, bolo jeho povinnosťou uvedenú skutočnosť preukázať.

9. Z hľadiska skutkového stavu (správnosť skutkových zistení žalobca v odvolaní nenamietal), bolo v prejednávanej veci okrem iného zistené, že dňa 24.02.2012 bola medzi žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva k spoluvlastníckemu podielu 1 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území F. nad N. a to parcele č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 120 m², parcele č. XXX/X - záhrady o výmere 142 m², k stavbe súp. č. XXX (rodinný dom) nachádzajúcich sa na parc. č. XXX/X o výmere 520 m² zapísaných na LV č. XXX, pričom zmluva o zriadení záložného práva mala zabezpečovať pohľadávku žalovaného vo výške istiny 5.000,- eur. Správa katastra Prievidza svojim rozhodnutím zo dňa 14.05.2012 povolila vklad záložného práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného na základe zmluvy o zriadení záložného práva dňa 14.05.2012. Dňa 23.12.2013 bola uzatvorená medzi žalobcom a kupujúcou K. A. kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie F. nad N. parc. č. XXX/X o výmere 520 m², parc. XXX/X o výmere 142 m², a rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. XXX/X v podiele 1-ice. Z toho vyplýva, že od 12.02.2014 je zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností bývalá manželka žalobcu K. A.. Podľa výpisu z LV č. XXX pre k.ú. F. nad N. je v časti C vyznačená ľarcha pod por. č. 4 - záložné právo v prospech Q. S. (žalovaného) na základe zmluvy o zriadení záložného práva na parc. č. XXX/X, XXX/X a k stavbe súp. č. XXX na parc. č. XXX/X - podiel vlastníka pod B4. Za tohto stavu bolo pre rozhodnutie súdu významné vyriešenie otázok vecnej legitímácie v konaní o určenie, že predmetná nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom vzniknutým na základe záložnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.02.2012 a naliehavého právneho záujmu na takomto určení, ktorého sa domáha žalobca ako dlžník žalovaného za situácie, že v súčasnosti už nie je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti.

10. Podľa § 151 písm. a/ Občianskeho zákonníka záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

11. Z uvedeného vyplýva, že zo záložného práva vznikajú práva a povinnosti záložnému veriteľovi, t.j. tomu, kto má pohľadávku zabezpečenú záložným právom a kto má právo na uspokojenie pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená a záložnému dlžníkovi, t.j. osobe, ktorá je vlastníkom (majiteľom) predmetu záložného práva (zálohu), a ktorého majetok (jeho speňaženie) má byť použitý k uspokojeniu záložného veriteľa, ak nebude dlh, ktorý zodpovedá založenej pohľadávke včas splnený. Záložné právo má povahu akcesority, a ako také prechádza s vlastníctvom nehnuteľností. V konaní, ktorého predmetom je určenie, či tu záložné právo je alebo nie je, sú teda nositeľmi práv a povinností, o ktoré v konaní ide, záložný veriteľ, ktorý má pohľadávku zabezpečenú sporným záložným právom a záložný dlžník, ktorý je vlastníkom predmetu sporného záložného práva (t.j. zálohu). Právnej sféry ďalších osôb („osobného“ dlžníka), voči ktorému má záložný veriteľ pohľadávku zabezpečenú sporným záložným právom sa toto konanie netýka, lebo výsledok konania (rozhodnutie súdu o tom, či záložné právo je alebo nie je), nemôže mať - na rozdiel od záložného veriteľa a záložného dlžníka na jeho právne pomery žiadny vplyv (nemôže mať žiadny dopad na vymedzenie jeho práv alebo povinností týmto súdnym rozhodnutím). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, sú vecne legitímovaní iba záložný veriteľ a záložný dlžník. Nakoľko žalobca v čase podania žaloby a ani ku dňu vyhlásenia rozsudku nebol už podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy, dospel súd prvej inštancie k správnej závere, že ako nevlastník predmetných nehnuteľností nie je aktívne vecne legitímovaný subjektom. Za tejto situácie, keď žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitímovaný, už bolo nadbytočné zaoberať sa otázkou naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe.

12. Odvolanie žalobcu bolo preto nedôvodné.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).